

Äktenskapet är Guds ordning.

Gudsunion respektive äktenskapsunion

Gud, och därmed Gudsunionen, är helig. I union med Gud kan människan bli helad, hel, helgad och helig. Genom samhörighet med Jesus Kristus förvandlas människan till Guds tillhörighet. Guds förbund med mänskligheten innefattar Guds bestående löfte - det saliga bytet; att Kristus oskyldigt offrades som betalning för mänsklighetens skuld så att människans synd inte längre hindrar personlig kontakt med universums skapare. I Guds nya förbund med mänskligheten, genom Jesu Kristi försoningsdöd på Golgata kors och uppståndelse ifrån döden, testamenteras all Gudomlig välsignelse också till Jesu medarvingar. Gudsförbundets slutgiltiga uppfyllelse villkoras av människans vilja att motta Guds erbjudna nåd, som en gåva. Gåvan om den andliga unionen med Gud kan endast tas emot genom tro, bekännelse och efterföljelse till Kristus Jesus Messias. Bruden, den enhetliga kristna kyrkan, ska fulländat förenas med överhuvudet och brudgummen Jesus vid Jesu fysiska och kroppsliga återkomst till Jerusalem.

Likt Gudsunionen är också äktenskapsunionen ett av Gud designat och instiftat villkorligt förbund. Guds ursprungligen perfekta gåva till mannen och en kvinna är andlig, emotionell, intellektuell och kroppslig intimitet och union med varandra genom äktenskapsförbund. Äktenskapsunionen är ett av Gud sanktionerat avtal endast mellan en man och en kvinna som offentligt bekräftas av vittnen. Alla samlevnadsformer är inte lika inför Gud. Den enda moraliska samlevnadsformen är den livslånga och trofasta kärleksrelationen mellan en man och en kvinna.

Äktenskaps syfte och kännetecken

Gud skapade mannen, kvinnan och äktenskapet. Guds huvudsyfte med äktenskapet, mellan en man och en kvinna, är att människan ska föröka sig och uppfylla jorden med avkomma som tillhör Gud.

- (1 Mosebok 1:27-28) *Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden!"*
- (Malaki 2:15) *Och varför ett? Han söker avkomma som hör Gud till.*

Utöver prokreationens huvudsyfte är Guds generella syften med äktenskapet, mellan en man och en kvinna, (i) att förverkliga människans enskilt personliga behov och önskemål (ii) att underställa människan en gudomlig skapelsegiven ordning och (iii) att inrätta en stabil samhällelig institution.

Guds delsyften med äktenskapet, mellan man och kvinna, kan stratifierat skildras som Guds påbjudna:

1. samlevnadsform för tillåten sexuell intimitet / samlag
2. samlevnadsform för undvikande av otuktssynd
(1 Korintierbrevet 7:2-4) *Men för att undvika otuktssynder skall varje man ha sin hustru och varje hustru sin man. Mannen skall ge sin hustru vad han är skyldig henne och på samma sätt hustrun bestämmes inte över sin kropp, det gör mannen. På samma sätt bestämmes inte mannen över sin kropp, det gör hustrun.*
3. samlevnadsform för fortplantning / barnalstring
4. samlevnadsform för makarnas inbördes och ömsesidiga hjälp
5. samlevnadsform för främjande av makarnas kroppsliga och själsliga gemenskap och en livslång, trogen, harmonisk relation
6. samlevnadsform för barnfostran / föräldransvar

Äktenskapet är en av Guds gåvor till mänskligheten och förblir en frivillig möjlighet.

- (1 Mosebok 2:18) *Gud sade: "Det är inte bra för mannen att vara ensam. Jag skall göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like."*
- (1 Korintierbrevet 11:8-9) *Ty mannen kommer inte från kvinnan utan kvinnan från mannen. Och mannen skapades inte för kvinnans skull utan kvinnan för mannens skull.*

Äktenskap är en monogam förbindelse som endast får ingås mellan två personer av motsatt kön. Äktenskap är en enhet mellan en man och en kvinna. I äktenskapet förenas mannen och kvinnan och Gud fogar dem samman symboliskt till ett kött. Äktenskapet förpliktigar make och maka att tillhöra varandra. Jämte att en man och en kvinna förenas fysiskt och själsligt till en enhet genom trolovning, ceremoni, juridiskt kontrakt (ekonomiskt, materiellt), samlag och avkomma, förenar Gud makarna andligt till en enhet. Genom enhet och enighet är äktenskapets ekvation: ett plus ett är lika med ett. Överlåtelse till enighet bör förbli äktenskapets målsättning.

Processen till ingånget äktenskap kan grundläggande involvera att mannen lämnar sina föräldrar och offentligt utlovar sig själv till sin hustru, att mannen och hustrun förenas i ansvarstagande omsorg för varandra genom större kärlek än till någon annan, samt att make och maka blir ett kött.

- (1 Mosebok 2:23-24) *Mannen sade: "Denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta kvinna, ty av man har hon tagits." Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött.*
- (Markus 10:6-9) *Men från skapelsens början gjorde Gud dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Så är de inte längre två, utan ett kött. Vad Gud har fogat samman, skall människan inte skilja åt."*

Äktenskap medför moraliska rättigheter och skyldigheter, friheter och förpliktelser, möjligheter och restriktioner. Äktenskapet är en exklusiv relation där en man och en kvinna förbinder sig själva till varandra i överenskommelse genom högtidligt löfte om livslång trofasthet. Otrohet inom äktenskap är ett brott mot äktenskapet. Äktenskapsbrott fördärvar äktenskapsavtalet och tillåter äktenskapsskillnad. Man och kvinna korresponderar som likvärdiga människor och är därmed jämlika i avseende till otukt och äktenskapsbrott.

- (1 Korintierbrevet 7:10-11) *De gifta ger jag [Paulus] en befallning som inte är min utan Herrens: En hustru får inte skilja sig från sin man - skiljer hon sig skall hon förbli ogift eller försona sig med sin man - och en man får inte överge sin hustru.*
- (Hebreerbrevet 13:4) *Äktenskapet skall hållas i ära bland alla och den äkta sängen bevaras obefläckad. Ty otuktiga och äktenskapsbrytare skall Gud döma.*
- (Matteus 5:32) *Jag [Jesus] säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt, han blir orsak till att äktenskapsbrott begås med henne, och den som gifter sig med en frångild kvinna begår äktenskapsbrott.*

Ceremoni

Även om seder och kulturella uttryck kring äktenskapets ceremoni kan variera mellan tider och platser är Guds universella avsikter med äktenskapet giltiga i alla tider och på alla platser. Löftesbrott mot den informella överenskommelsen mellan man och kvinna att senare ingå äktenskap, d.v.s. trolovningen / förlovningen, är klandervärdt men mindre allvarligt än den formella överenskommelsen i äktenskapsceremonin. Praxis att åt Gud avge ett löfte är vedertagen men saknar Biblisk anfordran. Om ett frivilligt löfte avges till Gud är löftet allvarligt förpliktande.

- (5 Mosebok 23:21-23) *Om du avger ett löfte åt Herren, din Gud, skall du inte dröja att infria det, för Herren, din Gud, skall utkräva det av dig och synd kommer att vila på dig. Men om du låter bli att avge något löfte, kommer inte synd att vila på dig. Vad dina läppar har talat skall du hålla och göra i enlighet med det frivilliga löfte du med din mun har avgett inför Herren, din Gud.*

Oavsett civil eller religiös ceremoni, oavsett kyrklig eller icke-kyrklig vigsel, oavsett kyrklig eller icke-kyrklig registrering, oavsett vigsel- eller registreringsförrättarens kyrkliga eller icke-kyrkliga kvalifikationer förblir det bibliska äktenskapet det enda moraliska äktenskapet. Varken samlevnad genom juridiskt partnerskap eller samboende fullständigt motsvarar det bibliska äktenskapets kännetecken och syften.

Villkor för en moralisk vigsel är makarnas personliga fria vilja med offentligt avgivna fullständiga samtycke i frånvaro av tvång och i närvaro av mänskliga vittnen. Gud är omniscient och omnipresent och är därmed alltid vittne, oberoende av tid och plats och oberoende av kyrklig eller s.k. borgerlig ceremoni. Guds Heliga Andes tydliga närvaro sker dock vanligtvis endast vid människors inbjudan. Juridiskt registreras makarnas vigsel inför mänskligt lagstadgad behörig myndighet.

Äktenskapets könsroller

Distinktion mellan make och maka i avseende till äktenskapets könsroller, med dessas respektive ansvar och privilegier, innebär inte att mannen är förmer än kvinnan eller att kvinnan är underlägsen mannen. I avseende till värde eller dignitet är make och maka likvärdiga. Grundvalen för äktenskapets könsroller är ömsesidig respekt, ömsesidig kärlek och ömsesidigt underordnande.

Makens ansvarsförbindelse med sin hustru i äktenskap innebär mannens ansvar som sin hustrus beskyddare, betjänares och andliga ledare. Makans ansvarsförbindelse med sin man innebär acceptering av sin mans roll samt kvinnans ansvar att underordna sig sin man och visa honom sin vördnad. Missbruk av könsroller riskerar äktenskaplig friktion och disharmoni.

- (Efesierbrevet 5: 21-33) *Underordna er varandra i Kristi fruktan. Ni hustrur, underordna er era män, så som ni underordnar er Herren. Ty en man är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud - han som är Frälsare för sin kropp. Som församlingen underordnar sig Kristus, skall hustrun i allt underordna sig sin man. Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den, för att helga den, sedan han renat den genom vattnets bad, i kraft av ordet. Ty han ville ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant. Helig och fullkomlig skulle den vara. På samma sätt är mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv. Ingen har någonsin hatat sin egen kropp, utan man ger den näring och vårdar den, så som Kristus gör med församlingen, eftersom vi är lemman i hans kropp. Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Denna hemlighet är stor - jag talar om Kristus och församlingen. Men vad er angår skall var och en älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa sin man vördnad.*
- (1 Korintierbrevet 11:3) *Och nu vill jag att ni skall veta att Kristus är varje mans huvud, att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.*

Familj

Även om familjebegreppet (hushåll) sedligt och kulturellt också kan variera mellan tider och platser, är Guds skapelseavsikt med familjen att hushållet förblir en växtplats för omsorg, kärleksfull fostran, uppmuntran, trygghet, solidaritet och skydd. I kärnfamiljen, den mindre enheten bestående av en mor, en far och deras barn, har varje familjemedlem en av Gud given särskild inbördes roll – som far, mor respektive barn. Som ytterligare skäl, utöver de universella sexualmoraliska skälen till att förneka människor med homosexuell identitet rätt att stadfästa erotisk omoral, bör tilläggas föräldraansvaret – att tillgodose barnens grundläggande rättigheter, bl.a. till en manlig och en kvinnlig föräldraförebild. Guds vilja med äktenskapets könsroller är barnens ansvarfulla fostran genom makarnas goda föredömen.

Avgränsning mot ohälsosam avvikelser

Det nytestamentliga äktenskapet avgränsar mot avvikelser från hälsosamma relationer. Ohälsosamma konstellationer är bland annat s.k. barnäktenskap, tvångsäktenskap, homoäktenskap och polygami.

Kontentan av det populariserade begreppet polyamuri (mer korrekt polyerotik) kan beskrivas som samstämmig överenskommelse mellan två eller fler personer till gränslös erotik och/eller polygami. Strävan efter polyamouriska framtidsmål logiskt medför motionerande för könsneutral äktenskapslagstiftning som delmål. Krav på statligt erkännande av homosexuella samlevnadsformer föregår krav på obligatorisk kyrkligt erkännande, genom villkorad vigselrätt på samvetsfrihetens bekostnad. Om alla och allt, oavsett sexuell läggning, tillstyrks rätt att ingå äktenskap, bejakas individuell frihet på bekostnad av moraliskt samhällsansvar.

När ett samhälle överger Biblisk norm, och därmed avviker ifrån Guds vilja, överges Gudomligt fastställda gränser. Samhällsinriktning från moraliskt absoluta gränser progressivt utvecklar moralisk gränslöshet. Breddad och utrerad divergens från det bibliskt monogama äktenskapet, den livslånga troheten mellan en man och en kvinna, successivt introducerar och bekräftar perversa relationsformer.

Successiv avvikelse från Gud gradvis bejaktar det onaturliga. I förnekelse av sanna moralgränser kan det samtida sjukligt orealistiska i framtiden juridiskt betraktas som normal verklighet.

Det sexuellt sjukliga igår och de sexuella avarterna idag kan övergå till juridiskt accepterade samlevnadsformer i morgon, om samhället mister moralisk klarsyn. Avvikelse från den monogama äktenskapsnormen till homosexuella institutioner, öppnar även för ytterligare erotisk abnormitet. I riktning till bejakande av homosexuella samlevnadsinstitutioner följer så småningom även acceptans till andra samlevnads- och samvaroformer. Exemplifierande sexuella avvikelser ifrån nytestamentlig norm utgörs av:

- Polygama samlevnadsformer:
polygyni = samlevnad mellan en man och två eller fler kvinnor.
polyandri = samlevnad mellan en kvinna och två eller fler män.
- Homosexuella samlevnadsformer:
homofili = sexuell dragning till en partner av samma kön.
- Pedofila samlevnadsformer:
paedofili = sexuell utlevelse mellan en vuxen och en prepubertal flicka eller pojke.
- Zoofila och bestialiska samlevnadsformer:
zoofili = sexuellt umgänge mellan en människa och ett djur.
- Nekrofila samvaroformer:
nekrofil = sexuell dragning eller samlag mellan en levande människa och ett lik.
- Parafila samvaroformer:
parafili = en grupp av mentala störningar med sexuell dragning till icke-mänskliga objekt, barn eller andra icke-samtyckande sexuella partners.
exhibitionism = sexuell upphetsning till exponering av eget könsorgan.
transvestism och eonism = sexuellt betingad böjelse att uppträda i kläder som är typiska för det motsatta könet.
fetischism = sexuell upphetsning till livlösa objekt som t ex kvinnors underkläder.
hypoxifili = sexuell upphetsning av syrebrist genom kvävning.
coprofil = sexuell upphetsning för att åse tarmtömning och beröra exkrement.
urofil = sexuell upphetsning för att åse urinering eller att bli urinerad på.
sadism = sexuell upphetsning genom att plåga eller att döda andra människor.
masochism = sexuell upphetsning genom att utsättas för kroppslig misshandel.
acrotomofili = sexuell upphetsning till en partner med ett amputerat ben.
apotemnofili = sexuell upphetsning till att få en egen kroppslig amputerad.

Någon grundläggande mänsklig rättighet till homosexuell samlevnadsinstitution, eller annan erotisk omoral, existerar inte. Juridisk rättighet kan godtyckligt lagstiftas. Rätt till äktenskap sanktioneras av Gud dock endast till trohet mellan en man och en kvinna – make och maka. Ohämmad glidning av sjukdomsbegrepp och moralgräns tvingas erkännas genom förnekelse av biblisk norm och absolut sanning.

Juridisk äktenskapsrätt

En stats äktenskapslagstiftning kan antingen harmoniera eller disharmoniera med Guds intention. De universella sanningarna är ej parlamentariskt beslutsmässiga – de är objektivt sanna i alla tider och på alla platser. Absoluta sanningar utgår från Gud, är objektivt återgivna i Bibeln med Guds Heliga Ande som tolkningsföreträdare, och tolkas därmed bäst där Gudskunskapen och Gudsrelationen är störst. Ett parlament som föga känner Gud kan mindre framgångsrikt betänka moralfrågor. En Riksdag, däremot, vars ledamöter personligen känner Jesus Kristus och besitter biblisk kunskap kan mer framgångsrikt lagstifta för god samhällsmoral.

Människosyn och samhällsvärderingar avspeglas i lagstiftning. Moralisk människosyn resulterar i moralisk lagstiftning. Skev människosyn genererar skev lagstiftning. Amoralisk människosyn framkallar endera anarkism eller lagstadgad amoralism. Amoralism och skev människosyn diskriminerande lagstiftar mot moralsystem. Lagstiftad diskriminering mot kristna värden och moral främjar antikristliga värden och motverkar samhällets goda och långsiktigt hållbara värdegrund. En neutral människosyn och ett neutralt moralsystem existerar ej.

Ansvarsfull lagarstiftning påbjuder moralisk samlevnad, förbjuder omoralisk erotik och begränsar därmed människors fria val. Moraliskt ansvar erbjuder begränsad frihet. Obegränsad valfrihet saknar

ansvar. Sjuklig erotik och omoral skall varken accepteras eller respekteras. Ett parlamentariskt ansvar innefattar därmed att lagstiftande skydda mot individ- och samhällsskadlig erotik.

I ett demokratiskt samhälle bör det inte förvägras att, genom lagstiftning eller på annat sätt, ge uttryck för moraliska värderingar. Syftet med rättsväsendet och ordningsmakten är just fastställandet, befästandet och upprätthållandet av värderingar. En demokratisk stat värnar om valfrihet, yttrandefrihet och religionsfrihet. Värnandet om det moraliska äktenskapet mellan en man och en kvinna tillhör den långsiktigt ansvarstagande parlamentariska demokratin.

Karakteristiskt för homolobbyismen är fruktan för samvetsgrann grundlighet och reflektion i värdefrågor, samt intolerans mot religiösa, filosofiska och vetenskapliga argument. Emedan homolobbyismen pådriver samhällets acceptans av homosexuell omoral, diskriminerar homolobbyismens anhang mot kristendom i syfte att inskränka och marginalisera de värdekonserverna. Människor har dock alltjämt det vardagliga och eviga valet: anpassning efter den här världens politiska agenda (skandinavisk postmodern subjektivism), eller anpassning till Guds ordning. I avseende till de moralförvirrade motionerna att juridiskt jämställa homo- och heterosexuell samlevnad med en könsneutral äktenskapslagstiftning har det sekulariserade Sverige avfallit längre från grundläggande biblisk moral än de flesta andra nationer.

Moralisk frihet begränsas av moralregler genom ansvar för egna och andras frihet och ansvar. Omoralisk frihet saknar moraliska gränser samt saknar hänsynstagande till andra människors frihet och ansvar. Ett alltmer individualiserat samhälle kan inte moraliskt kringgå kollektiv- och helhetsansvar, eftersom individen både formar och formas i samhället. Korrekt kristen etik baseras på bibliska värden. Bibliska värden och personlig Gudsrelation utgör grunden för den goda och hållbara samhällsordningen. Statligt legitimerad socialmoralisk polarisation av samhället riskerar att påskynda de värdekonservernas sociala exklusion med följdriktigt eskalerad moraldegression.

Det finns goda skäl för stärkande av äktenskapet som den varaktiga relationen mellan en man och en kvinna, samt förbjudande av homosexuella samlevnadsformer – för den enskilda individens långsiktigt bästa, för barnens varaktiga hälsa och för samhällets hållbara utveckling.

Gud älskar dig!

Torsten Skarp
tjänare i ideella föreningen Jesus älskar Sverige

Webbtips: *Family Research Council:* <http://www.frc.org/get.cfm?i=IS04C02&f=BC04C02>
 Throckmorton: Info Center: <http://www.drthrockmorton.com/article.asp?id=46>
 Concerned Women (cwfa): <http://www.cwfa.org/articles/5351/CFI/family/index.htm>